

Sygn. akt VIII U 1111/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2017 r. w Gliwicach

sprawy S. N. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. N. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 25 lutego 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. N. (1) prawo do emerytury od 5 marca 2016 r.,
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na rzecz ubezpieczonego S. N. (1) kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt. VIII U 1111/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 lutego 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu S. N. (1) prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat. Powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganego 15 – letniego okresu takiej pracy oraz że nie udowodnił wymaganych 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych a jedynie 24 lata, 5 miesięcy i 1 dzień. ZUS wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył ubezpieczonemu okresu zatrudnienia: od 1 sierpnia 1974r. do 31 grudnia 1998r. w Przędzalni (...) w C., natomiast do stażu pracy nie uwzględniono okresu pracy w rolnictwie od 5 marca 1972r. do 31 lipca 1974r.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, iż posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż w okresie od 1 sierpnia 1974r. do 31 grudnia 1998r. był zatrudniony w Przędzalni (...) w C. jako elektromonter, w trudnych warunkach, które spowodowały nasilenie astmy oskrzelowej a w konsekwencji niezdolność do pracy. Nadto podnosił, iż w okresie od 5 marca 1972r. do 31 lipca 1974r. wykonywał prace w gospodarstwie rolnym rodziców J. i S. N. (2), co udokumentował oświadczeniami świadków, którym ZUS nie dał wiary.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony S. N. (1) urodził się (...) Wiek 60 lat osiągnął (...)

W dniu 15 lutego 2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 25 lutego 2016r. (...) Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat z uwagi na brak wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz brak wymaganego 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

ZUS przyjął, iż ubezpieczony na dzień 31 grudnia 1998r. posiada 24 lata, 5 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu żadnego okresu zatrudnienia. ZUS nie uwzględnił do takiej pracy okresu zatrudnienia w Przędzalni (...) SA w C. od 1 sierpnia 1974r. do 31 grudnia 1998r.

Do stażu pracy ZUS nie uwzględnił odwołującemu okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 5 marca 1972r. do 31 lipca 1974r.

Sąd ustalił, iż S. N. (1) w okresie od 1 sierpnia 1974r. do 31 stycznia 2003r. był zatrudniony w Przędzalni (...) SA w C. na stanowisku elektromonter.

W świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 27 stycznia 2003r. pracodawca wskazał, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w Przędzalni (...) SA w C. od 1 sierpnia 1974r. do 31 stycznia 2003r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace na oddziałach produkcyjnych na stanowisku elektromonter, wymienione w wykazie A, Dz. XIV, poz. 25 pkt 1 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 7 z dnia 7 lipca 1987r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego.

Sąd ustalił, iż w powyższym okresie zatrudnienia, w tym w okresie spornym tj. od 1 sierpnia 1974r. do 31 grudnia 1998r. ubezpieczony pracował na stanowisku elektromontera. E. był zakładem zajmującym się produkcją nici z bawełny lub z elany. W procesie produkcji najpierw była pralnia, gdzie przygotowywano włókna, później czesalnia, gdzie było czesanie tych włókien, następnie przędzalnia, gdzie była wytwarzana nitka. Końcowy produkt wychodził w postaci nitki. Nitkę odbierały inne zakłady. Ubezpieczony wykonywał pracę na oddziałach produkcyjnych, będących w ruchu. Były to zarówno oddziały, gdzie były wykonywane jako podstawowe - obróbka surowców włókienniczych, czyli pralnia i czesalnia oraz zajmujące się produkcją i wykańczaniem wyrobów włókienniczych. Była to praca przy utrzymaniu ruchu zakładu. Podstawowym zadaniem ubezpieczonego było usuwanie usterek maszyn na produkcji. Usuwał awarie elektryczne maszyn włókienniczych, usterki elektryczne, podłączał lampy oświetleniowe, wymieniał lampy, bądź same rury tych lamp, często na wysokości. Zajmował się remontem maszyn, regulacją maszyn oraz podstacji. Na oddziałach

końcowych były urządzenia testujące, które wyłapywały błędy przędzy, ubezpieczony za każdym razem, kiedy wyłapały błędy przędzy wymieniał te testery.

Oprócz przerwy na śniadanie, ubezpieczony przebywał na oddziale przez cały czas, gdyż maszyn było dużo. Na oddziale przędzalniczym było ponad 100 maszyn, na czesalni też było około 100 maszyn. Ubezpieczony pracował na wszystkich oddziałach, najczęściej na końcowym. Była to praca w dużym zapyleniu i hałasie, a w farbiarni i karbonizacji również w narażeniu na substancje żrące. Pracownicy pracowali w stoperach, natomiast nie było masek chroniących przed zapyleniem. Taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W 1998r. został brygadzystą ale wykonywał prace na równi z brygadą. Nie pracował w warsztacie, sporadycznie mógł tam udać się wyczyścić silnik lub naprawić stycznik co trwało krótko. W warsztacie głównie przechowywano narzędzia.

W tym okresie zatrudnienia ubezpieczony ukończył Technikum Zawodowe w C. (1976 – 1979), jednak była to szkoła dla pracujących i nie wpływała na wykonywanie pracy przez odwołującego.

W spornym okresie w Przędzalni (...) SA w C. wraz z ubezpieczonym pracowali świadkowie: Z. W. – elektryk, J. K. – elektryk, G. B. – elektryk, mistrz a potem kierownik oddziału elektrycznego i M. K. – elektryk.

Sąd orzekający ustalił ponadto, że w latach 1972 – 1974 rodzice ubezpieczonego J. i S. N. (2) posiadali gospodarstwo rolne o powierzchni 6,5220 ha w Ł. w gminie K.. W okresie od 5 marca 1972r. do 31 lipca 1974r. ubezpieczony pracował w tym gospodarstwie rolnym, gdzie był zameldowany. Ubezpieczony w okresie spornym zamieszkiwał w Ł. wraz z rodzicami i młodszym rodzeństwem. Ojciec chorował na serce i nie pracował zawodowo a tylko w gospodarstwie. Matka też pracowała tylko w gospodarstwie.

W gospodarstwie był koń, 3 krowy, od 5 do 10 świń, około 20 sztuk drobiu: gęsi, kury, czasem kaczki, czasem hodowano owce. W tym czasie gospodarstwo nie było zmechanizowane. W gospodarstwie uprawiano zboże: żyto, owies, ziemniaki, buraki. Zboża było 2/3 powierzchni gospodarstwa, a 1/3 to buraki i ziemniaki. Sprzedawano mleko.

Ubezpieczony pomagał w gospodarstwie codziennie. W marcu przygotowywał ziemię pod uprawę, orał, siał zboże jare za pomocą siewnika, który był ciągnięty przez konia, siał ziemniaki. W czerwcu pracował przy sianokosach, opryskach zbóż i ziemniaków, radłował ziemniaki. W lipcu i sierpniu pracował przy żniwach. Żniwa były ręczne. Ubezpieczony pomagał ojcu kosić kosą albo odbierał zboże i wiązał w snopki. Te snopki układało się w kopki po 9-10 sztuk. Po wysuszeniu zboża pomagał zwozić zboże do stodoły. Po żniwach orało się ściernisko i przygotowywało pod uprawę poplonów służących za karmę dla zwierząt. We wrześniu zaczynały się wykopki. Koparka była ciągnięta przez konia. Po wykopaniu ziemniaków zbierało się je z pola, nosiło na wóz a następnie do piwnicy. Wykopki trwały około 3 tygodni w zależności od pogody. Wykopywano również buraki. W październiku przygotowywano ziemię pod zasiewy, wywoziło obornik i orało się ziemię. Ubezpieczony rozrzucał ręcznie obornik na polu. W grudniu robiło się młockę zbóż maszynowo, prasowano wymłócone zboże. Ubezpieczony nosił z ojcem ziarno. Od listopada ubezpieczony pracował w gospodarstwie przy zwierzętach.

Pracę przy zwierzętach wykonywał ubezpieczony również w sezonie od wiosny do jesieni. Wyprowadzał krowy na łąkę, codziennie karmił zwierzęta. Wyrzucał obornik – od krów raz na miesiąc, od świń raz na tydzień i dawał zwierzętom podściółkę. Mielił zboże na śrutę, ciął słomę, kroił buraki, parował ziemniaki. Matka ubezpieczonego nie zajmowała się krowami i koniem, podawała karmę dla świń, zajmowała się drobiem, doiła krowy, myła bańki na mleko. Ubezpieczony zanosił bańki przed dom. Praca przy zwierzętach zajmowała ubezpieczonemu co najmniej 4 godziny dziennie. W sezonie pracował w gospodarstwie około 8 godzin dziennie, a nawet więcej.

W szkole zawodowej ubezpieczony uczył się w C.. Ukończył ją 12 czerwca 1974 roku (odpis świadectwa szkolnego w aktach osobowych – karta nienumerowana). Miał zawartą umowę o naukę zawodu. W szkole zarówno praca i nauka były do południa. Ubezpieczony do pracy jechał na godz. 6:00, a do szkoły na godz. 8:00. Jest to odległość około 18 km i dojazd zajmował około pół godziny w jedną stronę. Z pracy wracał po 8 godzinach, a ze szkoły po 4 lub 5 godzinach lekcji. Po pracy i po lekcjach pracował w gospodarstwie rolnym.

Bezsporne było, że ubezpieczony ukończył 60 lat życia i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego, zaświadczenia z Urzędu Gminy w K. z dnia 3 października 2016r. (k.105), zeznań świadków: R. M. (k.123), M. P. (k.124), Z. W. (k.125), J. K. (k.125), G. B. (k.126) i M. K. (k.127) oraz przesłuchania ubezpieczonego (k.136-138).

Odnosnie rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w Przędzalni (...) SA w C. Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, które zostały potwierdzone przez zeznania świadków Z. W., J. K., G. B. oraz M. K. a nadto znajdują odzwierciedlenie w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornym okresie zatrudnienia, wykonywali taką samą pracę na oddziałach Przędzalni (...) SA, zaś świadek G. B. był nie tylko elektromonterem i mistrzem ale następnie kierownikiem oddziału elektrycznego. Świadkowie posiadają zatem szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez odwołującego pracy.

Co do pracy ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym Sąd również dał wiarę jego twierdzeniom, które zostały potwierdzone przez zeznania świadków R. M. i M. P., które to zeznania były spójne i wiarygodne. Wprawdzie ubezpieczony wskazywał, iż do szkoły zawodowej uczęszczał już w okresie zatrudnienia, jednak ze znajdującego się w aktach osobowych odpisu świadectwa ukończenia (...) Szkoły Zawodowej wynika, iż ukończył szkołę zawodową w czerwcu 1974r. Fakt ten nie wpływa jednak na uznanie, iż w tym okresie pracował w gospodarstwie rolnym rodziców przez co najmniej połowę wymiaru czasu pracy, gdyż odległość do szkoły nie była duża i dojazd zajmował niewiele czasu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) zarówno wymaganego 25 – letniego stażu ubezpieczeniowego jak i wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy uwzględnił mu jedynie 24 lata, 5 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych, zaś do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił ubezpieczonemu żadnego okresu zatrudnienia.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony legitymuje się zarówno wymaganym 25 – letnim okresem składkowym i nieskładkowym, jak i 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Do stażu ubezpieczeniowego należy bowiem zaliczyć ubezpieczonemu okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 5 marca 1972r. do 31 lipca 1974r. Z kolei do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych należało zaliczyć ubezpieczonemu sporny okres zatrudnienia w Przędzalni (...) w C. od 1 sierpnia 1974r. do 31 grudnia 1998r.

W toku postępowania sądowego ustalono bowiem, iż w spornym okresie zatrudnienia od 1 sierpnia 1974r. do 31 grudnia 1998r. ubezpieczony pracował na stanowisku elektromontera w Przędzalni (...) w C., produkującej nici. Ubezpieczony pracował na oddziałach produkcyjnych, w ruchu, zarówno tych które przygotowywały włókna do produkcji, oddziałach produkujących włókna jak przędzalnia oraz oddziałach zajmujących się wykańczaniem wyrobów włókienniczych. Była to praca przy utrzymaniu ruchu zakładu. Podstawowym zadaniem odwołującego było usuwanie usterek maszyn na produkcji, awarii elektrycznych maszyn, remonty i regulacja maszyn, naprawie i wymianie oświetlenia. Pracował na tych oddziałach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, również w okresie kiedy pełnił funkcję brygadzysty, gdyż było tam dużo maszyn: na oddziale przędzalniczym było ponad 100 maszyn, na czesalni też było około 100 maszyn. Była to praca w dużym zapyleniu i hałasie a w farbiarni i karbonizacji również w narażeniu na substancje żrące. Pracownicy pracowali w stoperach, natomiast nie było masek chroniących przed zapyleniem.

Wprawdzie w tym okresie (1976 – 1979) ubezpieczony ukończył naukę w Technikum Zawodowym w C., jednak była to szkoła dla pracujących, gdzie ubezpieczony uczył się po godzinach pracy.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace elektromontera należy zaliczyć do prac określonych jako bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, wymienionych w wykazie A, dział XIV, poz. 25 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.). Pracami podstawowymi wykonywanymi na wydziałach, na których pracował ubezpieczony były: obróbka surowców włókienniczych i ich przędzenie – wykaz A, dział VII, poz. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych - wykaz A, dział VII, poz. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

Nadto wykonywanie takiej pracy potwierdził ubezpieczonemu pracodawca w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 27 stycznia 2003r.

Bez znaczenia pozostaje, że ZUS zakwestionował treść wystawionego przez pracodawcę świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Mając zatem powyższe na uwadze należało uznać, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 –letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony udowodnił również posiadanie na dzień 1 stycznia 1999r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W myśl art. 10 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe:

- 1) okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,
- 2) przypadające przed dniem 1 lipca 1977r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,
- 3) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia,

jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Odwołujący wykazał, że po ukończeniu 16 roku życia w okresie od 5 marca 1972r. do 31 lipca 1974r. pracował w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze nie niższym niż 4 godziny dziennie. Wprawdzie chodził do szkoły, ale dojazd zajmował około pół godziny w jedną stronę i po powrocie ze szkoły lub praktyk ubezpieczony pracował w gospodarstwie rolnym.

Gospodarstwo miało ponad 6 ha i ubezpieczony zamieszkiwał w nim wraz z rodzicami oraz młodszym rodzeństwem. Rodzice pracowali wyłącznie w gospodarstwie.

W gospodarstwie był koń, 3 krowy, od 5 do 10 świń, około 20 sztuk drobiu: gęsi, kury, czasem kaczki, czasem hodowano owce. W tym czasie gospodarstwo nie było zmechanizowane. W gospodarstwie uprawiano zboże: żyto, owies, ziemniaki, buraki. Sprzedawano mleko. Ubezpieczony pracował przy zasiewach, sianokosach, przy opryskach, przy żniwach, przy omłotach, przy wykopkach ziemniaków i buraków, radłowaniu ziemniaków, wywożeniu i ręcznym rozrzucaniu obornika. Przez cały rok, a zwłaszcza zimą pomagał w obejściu przy zwierzętach, wyrzucał obornik, wrzucał siano, karmił zwierzęta, miał zboże na śrutę, ciął słomę, kroił buraki, parował ziemniaki, zanosił przed dom bańki z mlekiem, w sezonie wyprowadzał krowy na łąkę. Praca w gospodarstwie zajmowała ubezpieczonemu co najmniej 4 godziny dziennie a w okresie wzmożonych prac polowych około 8 godzin a nawet więcej.

Pracę ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym rodziców potwierdzili świadkowie R. M. i M. P., którzy mieszkali po sąsiedzku i widywali ubezpieczonego przy pracy w gospodarstwie. Świadkowie opisali zakres obowiązków odwołującego w gospodarstwie, które – w ocenie Sądu – wyczerpywały wymagany wymiar pracy.

Sąd orzekający podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2014r. I UK 17/14 (LEX nr 1538420) gdzie wskazano, że przesłanka zaliczenia do okresów składkowych okresu pracy w gospodarstwie rolnym w ilości odpowiadającej co najmniej połowie pełnego wymiaru czasu pracy, wiąże się z poglądem, iż praca ta ma mieć charakter ciągły, co oznacza nastawienie ubezpieczonego na stałe świadczenie pracy w gospodarstwie rolnym (gotowość do jej świadczenia, dyspozycyjność) i odpowiadającą temu nastawieniu niezmienną możliwość skorzystania

z jego pracy przez rolnika, a negatywną przesłanką staje się doraźna pomoc w wykonywaniu typowych obowiązków domowych, czy wykonywanie w gospodarstwie rolnym prac o charakterze dorywczym, okazjonalnie i w wymiarze niższym od połowy pełnego wymiaru czasu pracy.

W ocenie Sądu w sprawie niniejszej odwołujący nie tylko wykazał, że zamieszkiwał w gospodarstwie rolnym rodziców, ale także że mimo dojazdów do szkoły pozostawał w stałej gotowości do pomocy w gospodarstwie rolnym i że pomoc w gospodarstwie rolnym rodziców miała w okresie spornym charakter stały a wymiar tej pomocy wynosił co najmniej 4 godziny dziennie.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 5 marca 2016r. tj. od ukończenia wymaganego wieku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 615 ze zm.).

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek